

บทที่ 6

อภิปรายสรุปผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสื่อคาราโอเกะและอัตลักษณ์ของกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่ใช้คาราโอเกะจำนวน 3 กลุ่มด้วยการมองว่าคาราโอเกะนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการใช้สื่อร่วมกันของกลุ่มทางสังคม จึงน่าจะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงอัตลักษณ์ต่างๆที่เขาแสดงออกมา

วิธีเก็บข้อมูลอาศัยการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยนำมาวิเคราะห์ในกรอบแนวคิดเรื่องการลู่เข้าเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Convergence) แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์และ ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อความพึงพอใจ ร่วมกับการพิจารณาสื่อคาราโอเกะในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยมในการทำความเข้าใจถึงเรื่องของการสร้างและการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของวัยรุ่นโดยผ่านการวิจัยจากสื่อคาราโอเกะ ในบทนี้จะประกอบด้วย

1. การสรุปผลการวิจัย
2. การข้อจำกัดในการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1.การสรุปผลการวิจัย

ในการสรุปผลวิจัยผู้วิจัยแบ่งประเภทข้อมูลที่พบตามลักษณะของปัญหำนำการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1. การสรุปผลข้อมูลพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2. การสรุปความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างและอัตลักษณ์ที่ปรากฏเด่นชัดจากการใช้สื่อคาราโอเกะ โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นการสรุปข้อมูลในส่วนที่ 2 ออกเป็น

2.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ข้อมูลด้านอัตลักษณ์ที่พบในการวิจัย

2.3 การสรุปความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ปรากฏในการวิจัยและพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ

ส่วนที่ 3. การสรุปผลข้อมูลเรื่องลักษณะสื่อคาราโอเกะที่น่าสนใจในประเด็นอื่นๆที่พบในการวิจัย

การสรุปข้อมูลในส่วนแรกนั้นเป็นการตอบปัญหานำการวิจัยข้อแรกคือ "พฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มวัยรุ่นเป็นอย่างไร" ส่วนที่ 2 เป็นการตอบปัญหานำการวิจัยข้อที่ 2 คือ "ลักษณะของกลุ่มวัยรุ่นที่วิจัยและความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ปรากฏในการวิจัยกับพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ" รายละเอียดของหัวข้อต่างๆมีดังนี้

1. การสรุปผลข้อมูลเรื่องพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ

ในส่วนของการสรุปผลข้อมูลเรื่องพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะนั้นเป็นการตอบปัญหานำการวิจัยข้อแรกคือ "ลักษณะพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างไร"

ในตอนต้นการวิจัยผู้วิจัยกล่าวว่าพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของวัยรุ่นประกอบจากขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนก่อนใช้สื่อคาราโอเกะ ขั้นตอนขณะใช้สื่อคาราโอเกะและขั้นตอนภายหลังการใช้สื่อคาราโอเกะ ผู้วิจัยพบว่า จากขั้นตอนทั้งสามนี้กลุ่มตัวอย่างมีการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในลักษณะต่างๆตามที่แมคเคवल ได้แบ่งไว้ออกเป็น 4 ประเด็น คือ

1. ด้านข่าวสารและข้อมูล
2. ด้านอัตลักษณ์
3. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการบูรณาการ
4. ด้านความบันเทิง

โดยข้อมูลที่พบในการใช้สื่อคาราโอเกะพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์จากสื่อคาราโอเกะในด้านต่างๆดังนี้

1. ด้านข่าวสาร และ ข้อมูล

ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มใช้คาราโอเกะในฐานะที่เป็นกิจกรรมที่กระทำร่วมกันซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้สมาชิกกลุ่มรับรู้ถึงความเป็นไปในสังคมที่สมาชิกกลุ่มสังกัดอยู่ จากการสนทนาภายในกลุ่ม นอกจากนี้ คาราโอเกะยังก่อให้เกิดการเรียนรู้ถึงการแสดงบทบาทต่างๆ ในสังคม เช่น การแสดงออกในที่สาธารณะทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเชื่อมั่นจากสิ่งที่ได้เรียนรู้

อย่างไรก็ตาม สื่อคาราโอเกะไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านข้อมูลข่าวสาร ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างเองก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์ด้านนี้จากการร่วมกิจกรรมสื่อคาราโอเกะ ข่าวสารข้อมูลที่กลุ่มวัยรุ่นจะได้รับจากการมาคาราโอเกะจึงไม่ได้มาจากสื่อโดยตรง แต่ได้มาจากการได้พูดคุยสนทนาระหว่างสมาชิกในกลุ่มระหว่างกิจกรรม ดังนั้น คาราโอเกะจึงเป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการรับรู้เรื่องข่าวสารในทางอ้อม

2. ด้านอัตลักษณ์ส่วนบุคคล

การใช้สื่อคาราโอเกะจะทำให้กลุ่มวัยรุ่นเกิดความเชื่อมั่นในคุณค่าที่ตนนับถือและสามารถเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นได้ทั้งผู้ใช้ในกลุ่มเดียวกันและกลุ่มอื่นๆ ดังเช่นการแสดงออกซึ่งความมั่นใจที่จะร้องเพลงต่อหน้าผู้ชม

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้อาศัยประโยชน์จากลักษณะของสื่อที่เปิดโอกาสให้มีการพูดคุยกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มร่วมกัน และทราบถึงความเป็นตัวตนของสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ เป็นการต่อยอดถึงอัตลักษณ์ และความ รู้สึกว่าเป็นกลุ่มเดียวกันแม้เวลาจะผ่านล่วงเลยมานาน จากการได้ร้องเพลงในยุคนัยที่เคยอยู่ร่วมกัน และการรวมกลุ่มกันเช่นเดียวกับเมื่อก่อน โดยไม่เปิดโอกาสให้มีการนำสมาชิกคนอื่นๆ ที่ไม่ได้สังกัดอยู่ในกลุ่มเดิมนั้นเข้าร่วมในกิจกรรม

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่า คาราโอเกะได้สร้างความเชื่อมั่นในคุณค่าของผู้ใช้ ให้มีความมั่นใจในตนเอง ทำให้กล้าแสดงออกมากโดยเมื่อผู้ใช้ได้พิจารณาเปรียบเทียบกับคนอื่นๆ ในสถานคาราโอเกะแล้วเกิดความคิดว่าเมื่อคนอื่นทำได้ ตนเองก็น่าจะทำได้เช่นกัน สมาชิกในกลุ่มที่ 2 กล่าวว่า “ที่คาราโอเกะใครๆ ก็เป็นนักร้องได้ เราก็ร้องได้เหมือนกัน” นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางคน เช่น จำและเอ้ได้ใช้คาราโอเกะในการฝึกฝนการร้องเพลงต่อหน้าผู้คน ทำให้เกิดมีความเชื่อมั่นในตนเอง และ สร้างบุคลิกที่ดีให้กับตนเองได้

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่า คาราโอเกะนั้นก่อให้เกิดแบบแผนการปฏิบัติและที่สำคัญคือ มองตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มนี้ เมื่อก่อนกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม ลักษณะของสถานที่เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงการมองตัวตนของเขา โดยพบว่า ในกลุ่มที่ 3 ซึ่งจัดอยู่ในชนชั้นล่างจะพบความพึงพอใจเมื่อได้ใช้คาราโอเกะในสถานบริการระดับล่าง โดยพวกเขาได้มีการผูกติดอยู่กับสถานคาราโอเกะสมัครใจ ว่าเป็นสถานที่เฉพาะของพวกเขา

กล่าวโดยสรุป ในขั้นตอนการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในด้าน
อัตลักษณ์นั้น กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ในลักษณะเพื่อประโยชน์ดังต่อไปนี้

- เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในคุณค่าที่ตนนับถือ และให้แรงเสริมแก่ค่านิยมส่วน

บุคคล

- เพื่อเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ
- เพื่อเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น
- เพื่อมองตนเองได้เข้าใจและชัดเจนมากขึ้น

ในส่วนต่อไปจะกล่าวถึงการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากคาราโอเกะในด้านการ
บูรณาการและ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3. ด้านบูรณาการ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจกล่าวว่า สื่อก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์
ในสังคม ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เรียนรู้ถึงวิธีการที่จะปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น การสำรวจและ
ต่อยอดค่านิยม นำเรื่องต่างๆไปพูดคุยกับเพื่อน การได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนอันจะชักนำให้
เกิดปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสื่อหรือสาร ไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง มิใช่เกิดจากความต้องการของ
ตัวเองและเป็นความต้องการของกลุ่มด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้สื่อคาราโอเกะสามารถตอบสนองความต้องการใช้ประโยชน์ด้านการ
บูรณาการและ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ได้อย่างชัดเจนในลักษณะดังนี้

- เพื่อสร้างความสนิทสนมในกลุ่ม
- เพื่อเป็นการรวมกลุ่มร้องเพลง สร้างกำลังใจให้สมาชิกในกลุ่ม
- เพื่อเป็นกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เกิดการพบปะสังสรรค์ประจำเดือน พูดคุย เจอเพื่อนฝูง
- เพื่อตอบสนองต่อความต้องการเพื่อน หรือ มีความสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่นๆของกลุ่ม
- เพื่อเกิดการยอมรับภายในกลุ่ม สร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน

4. ด้านความบันเทิง

การใช้สื่อคาราโอเกะในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่วิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิงเป็นหลักโดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความคาดหวังในเบื้องต้นว่าคาราโอเกะจะตอบสนองต่อความต้องการด้านความบันเทิงเป็นอันดับแรก โดยความบันเทิงที่ได้รับนั้นสืบเนื่องมาจากตัวผู้ใช้เอง จากตัวสื่อคาราโอเกะและเพลงในประเด็นต่างๆดังนี้

- เพื่อปลดปล่อยอารมณ์
- เพื่อความสนุกสนาน
- เพื่อคลายเครียด
- เพื่อบรรเทาอารมณ์จากงานและ ปัญหาต่างๆ
- เพื่อพักผ่อน
- เพื่อได้ความรู้สึกว่าเป็นนักร้องชั่วคราว
- เพื่อเบนความสนใจออกไปจากสภาพความเป็นจริง
- เพื่อหลีกเลี่ยงความอึดอัดคับข้องใจ ช้อบบังคับจากชีวิตประจำวัน และ ภาระต่างๆ

โดยสรุป ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ใช้คาราโอเกะเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในด้านต่างๆ โดยกลุ่มตัวอย่างใช้คาราโอเกะในด้านความบันเทิง ด้านการบูรณาการทางสังคม และ ด้านอัตลักษณ์มากที่สุด โดยที่มีการใช้ประโยชน์ในด้านข่าวสารนั้นพบน้อยมาก และเกิดขึ้นในกรณีที่ใช้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน กับสมาชิกคนอื่นในกลุ่มไม่ได้เกี่ยวข้องกับสื่อคาราโอเกะโดยตรง

จากการวิจัยพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะทำให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ในด้านภูมิลำเนา อัตลักษณ์ด้านชนชั้นสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ และอัตลักษณ์ทางด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับสมาชิกกลุ่มที่วิจัยทั้ง 3 กลุ่มในลักษณะต่างๆ ดังจะกล่าวต่อไป

ส่วนที่ 2 การสรุปข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างและอัตลักษณ์ที่ปรากฏในการวิจัย

ในส่วนนี้เป็นการสรุปผลข้อมูลที่ใช้ในการตอบคำถามนำการวิจัยข้อที่ 2 คือ "ลักษณะของกลุ่มวัยรุ่นที่วิจัยเป็นอย่างไรและความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ปรากฏในการวิจัยกับพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะอย่างไร"

ในส่วนที่ 2 นี้ผู้วิจัยแบ่งประเด็นการสรุปข้อมูลออกเป็น

2.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ข้อมูลด้านอัตลักษณ์ที่พบในการวิจัย

2.3 การสรุปความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ปรากฏในการวิจัย และพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ

2.1 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลเทคนิค (Snowball Technique) ด้วยวิธีดังกล่าวผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพศชายและหญิง อายุตั้งแต่ 18-25 ปีและเป็นผู้ใช้สื่อคาราโอเกะมีกลุ่มทางสังคมขนาดเล็ก จำนวน 3 กลุ่ม มีจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 16 คน กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีลักษณะต่างๆ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 นั้นประกอบด้วยสมาชิกกลุ่มที่เคยร่วมศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรัฐบาลร่วมกันมาก่อนซึ่งในกลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อคาราโอเกะเพื่อเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ที่เคยมีแน่นแฟ้นของกลุ่มอย่างเด่นชัด และเพลงที่เขาใช้ร่วมกันในกิจกรรมสื่อคาราโอเกะเชื่อมโยงไปสู่เพลงฮิตที่พวกเขาเคยนิยมร่วมกันเมื่อครั้งยังเรียนอยู่ ด้วยการร้องเพลงยอดนิยมในยุคประมาณ 2-3 ปีที่แล้ว การใช้สถานคาราโอเกะเป็นสถานที่ในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความเป็นไปของสมาชิกในกลุ่มในแต่ละเดือนที่ผ่านมาโดยที่สมาชิกที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมแต่ละครั้ง ความสามารถ และความพยายามในการร้องเพลงนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบที่สมาชิกในกลุ่มให้ความสนใจไม่มากเท่ากับจำนวน และ รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยวัยรุ่นตอนปลายที่เรียนจบมหาวิทยาลัยแล้วตั้ง เช่น นิว แพท ดุ่ย ไร่ และ อ้น คาราโอเกะได้ตอบสนองด้านความบันเทิงในการพบปะสังสรรค์ ประจำเดือนของกลุ่ม ถึงแม้ว่าสมาชิกกลุ่มจะไม่ได้พบปะสังสรรค์ใช้ชีวิตด้วยกันทุกวันดังเช่นสมัยก่อน กลุ่มก็พยายามดำรงความเป็นกลุ่มอยู่ด้วยการพบปะสังสรรค์อย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลความเป็นไปของแต่ละบุคคลและเพื่อเป็นการดำรงกลุ่มเดิมนี้นี้ไว้ให้ยังคงมีความสัมพันธ์กันอยู่ นอกจากนี้จะเป็นกิจกรรมที่กลุ่มกระทำร่วมกันแล้ว คาราโอเกะยังเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเป็นการเปิดโลกทัศน์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้กว้างขึ้นโดยผ่านเพลงต่างๆที่ใช้ในการใช้สื่อคาราโอเกะ

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เกิดขึ้นจากสมาชิกกลุ่มที่เพิ่งเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งชักนำเอากิจกรรมคาราโอเกะเข้ามาเป็นกิจกรรมหนึ่งในหลายๆกิจกรรมของกลุ่ม เพื่อเป็นการแสดงฐานะอันร่ำรวยและชนชั้นทางเศรษฐกิจสังคม ด้วยลักษณะของการเลือกสถานที่ที่มีระดับสูง การหลีกเลี่ยงที่จะปะปนกับคนชนชั้นต่ำกว่า และสมาชิกกลุ่มจะจัดวางการใช้เวลาว่างให้สอดคล้องกับลักษณะอัตลักษณ์ของตนโดยเฉพาะในประเด็นของการมองตนเองเป็นชนชั้นสูงของสังคมด้วยการเลือกสถานที่คาราโอเกะที่มีระดับสูง มีบริการดี การเลือกเพลงภาษาอังกฤษที่แสดงให้เห็นพื้นฐานความรู้ด้านภาษาต่างประเทศดี การเลือกเพลงที่กำลังเป็นที่นิยม แสดงให้เห็นถึงรสนิยมทางดนตรี เพื่อให้เกิดการยอมรับกันในกลุ่มว่ามีความคล้ายคลึงกัน ตนมีความน่าสนใจ และสามารถคบกันเป็นเพื่อนกันได้

สมาชิกในกลุ่มที่ 2 คือ อ้อม หนูใหญ่ เอ๋ จำ เป็นวัยรุ่นที่มีสถานะทางสังคมระดับสูง และอยู่ในชนชั้นสูง มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ และ จำ ได้นำเอา ช้อนกลิ้ง เข้ามาเป็นสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มทั้งนี้เนื่องจากหน้าที่ความรับผิดชอบในการดูแลจำ กลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้เติบโตมากับสภาพสังคมในเมืองหลวง เคยชินกับเพลงไทยยอดนิยมที่มีจำนวนมาก และมีลักษณะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเป็นวัยรุ่นที่ไม่เคยมีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมมาก่อน การเข้ามหาวิทยาลัยจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมครั้งแรกของวัยรุ่นกลุ่มนี้

พวกเขาได้หยิบเอาสื่อคาราโอเกะและเพลงซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ชิดกับวัฒนธรรมวัยรุ่น และนำมาเป็นส่วนหนึ่งเข้ากับวิถีชีวิตทางสังคมในแบบของพวกเขา ในขั้นตอนของการปรับตัว ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตทางสังคมในแบบของสมาชิกกลุ่มที่ 2 นี้แต่ละคน เพื่อให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันนั้นจึงมีการถ่ายโอนเครือข่ายทางสังคมของกันและกัน เช่นการแลกเปลี่ยนทัศนคติ ประสบการณ์ต่างๆที่เคยมีในสมัยเรียนมัธยมปลาย จากทั้งโรงเรียนสตรีล้วนและโรงเรียนสหศึกษา การคบเพื่อน ค่านิยม รสนิยม และ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ซึ่งลักษณะความเป็นทางการของสถานบริการคาราโอเกะในระดับสูงที่ใช้ กลับเป็นสถานที่ที่ก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ และสร้างความเป็นกันเองในระดับเพื่อนฝูงได้

ในขณะที่การรวมกลุ่มเพื่อใช้คาราโอเกะในบ้านส่วนตัวของสมาชิกในกลุ่มเป็นสิ่งที่ไม่พบเห็นในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 3 ยิ่งไปกว่านั้นวิธีการที่สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นๆในกลุ่มเป็นการรวมเอามุมมองที่มีต่อสังคมในระดับสังคมของพวกเขาซึ่งเป็นผลจากการถูกครอบงำทางสังคมตั้งแต่ระดับสถาบันครอบครัวมาแล้ว เช่น คำสั่งสอนของบิดา มารดาในเรื่อง

ของการวางตัวทางสังคม ซึ่งจริงอยู่ว่าในการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มที่ 2 นั้น สมาชิกกลุ่มจะแสดงความเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน การใช้สื่อคาราโอเกะของพวกเขาก็ไม่เกิดการแข่งขันอย่างจริงจัง แต่การใช้สื่อคาราโอเกะกลับมีความสัมพันธ์ในประเด็นของการแสดงความรำรวยและชนชั้นทางสังคมโดยผ่านองค์ประกอบต่างๆ เช่น การแต่งกาย การเลือกสถานที่ การเลือกเครื่องดื่มและอาหาร และการจำกัดตัวตนว่าเป็นชนชั้นสูงเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งตามบทบาทแล้วพวกเขาควรจะอยู่ในบริเวณที่จัดไว้ให้สำหรับคนในระดับเดียวกันเท่านั้น และ หลีกเลี่ยงที่จะไปปะปนกับคนในชนชั้นต่ำกว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ 3 นั้นเป็นกลุ่มชนชั้นล่างที่ประกอบอาชีพเป็นคนใช้แรงงานซึ่งใช้คาราโอเกะเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมต่างๆที่ตนกระทำเพื่อเป็นการหลีกหนี จากความรู้สึกที่ไม่ดีต่างๆในขณะนั้น ลักษณะความเป็นคนต่างจังหวัด ความเป็นคนจน ทำให้สมาชิกกลุ่มต้องพบกับความลำบากมากมายอีกทั้งต้องพยายามดำรงตนและครอบครัวให้อยู่รอดในสังคมเมืองแห่งนี้ต่อไป

จากการใช้สื่อคาราโอเกะสมาชิกกลุ่มที่ 3 ได้แสดงอัตลักษณ์ของตนขึ้นโดยเฉพาะซึ่งประกอบด้วยการผสมผสานระหว่างลักษณะสภาพของตัวตนเขา ความรู้สึกแปลกแยกในสังคมเมืองหลวง ความโดดเดี่ยวที่ได้รับจากการต้องจากบ้านและครอบครัว ความที่ถูกสังคมไม่ให้ความสำคัญ โดยผ่านลักษณะดังกล่าวทำให้การใช้สื่อคาราโอเกะกลายเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ใช้บรรเทาความทุกข์ยากของคนกลุ่มนี้

สมาชิกของกลุ่มคือ หนู่ม ไก่ พงษ์ ธนฤติ สมชาย และ สุนธยา ได้ร่วมกันสร้างและมีพฤติกรรมคาราโอเกะในฐานะที่เป็นโลกแห่งความสุข ความบันเทิง และเป็นโลกทางสัญลักษณ์ซึ่งพวกเขาใช้ในการหลีกหนีจากความรู้สึกซ้ำซากจำเจในโลกแห่งความจริงที่เผชิญอยู่ ในฐานะที่เขาเป็นชนชั้นล่างของสังคม ซึ่งที่ว่างทางสังคมสำหรับพวกเขานั้นมีจำกัด ไม่แพร่ขยายกว้างเท่ากลุ่มอื่นๆที่วิจัย ด้วยข้อจำกัดของความเป็นชนชั้นล่างของสังคมบวกกับความเป็นคนต่างจังหวัด ที่มีการศึกษาต่ำกว่าซึ่งปัจจัยดังกล่าวยังทำให้เกิดข้อจำกัดทางรายได้และเศรษฐกิจของพวกเขาอีกด้วย รวมไปถึงโอกาสต่างๆทางสังคมก็ไม่มากเท่ากลุ่มตัวอย่างอื่นที่วิจัยในครั้งนี้

ดังนั้นสำหรับสมาชิกกลุ่มที่ 3 นี้ กิจกรรมคาราโอเกะจึงเป็นมากกว่ากิจกรรมเพื่อความบันเทิง พวกเขาใช้สื่อคาราโอเกะในการสร้างพื้นที่ทางสังคมขึ้นเฉพาะสำหรับผู้ที่มีอัตลักษณ์แบบเดียวกับเขา เพื่อใช้ในการสร้างความหมายของความเป็นคนแบบเดียวกัน เพื่อที่จะได้รับ

การยอมรับถึงความเป็นตัวตนที่ยังมีค่าอยู่ของเขาเองซึ่งหาไม่ได้จากสังคมภายนอกที่เขาสัมผัส

ลักษณะดังกล่าวนี้คือสภาพเฉพาะที่สร้างขึ้นสำหรับคนกลุ่มนี้โดยพวกเขาเอง แม้ว่าในสังคมที่กว้างใหญ่นั้นจะจำกัดบริเวณและสิทธิให้คนที่มิชนชั้นล่างของสังคมเช่นพวกเขาที่มีพื้นที่ทางสังคมต่ำกว่า แต่ในสถานบริการคาราโอเกะที่เขาได้เลือกกว่าเป็นสถานที่ของพวกเขา นั้นทำให้พวกเขาสามารถมีโลกส่วนตัวเพื่อใช้ร่วมกับคนที่มิอัตลักษณ์แบบเดียวกัน มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันและยังเป็นสถานที่ ที่สามารถแสดงสิทธิแสดงเสียงให้คนในสังคมเดียวกันได้รับฟัง ซึ่งเป็นเสียงที่เชื่อมโยงเอาผู้ที่มีอัตลักษณ์แบบเดียวกันไว้โดยผ่านการร้องเพลงคาราโอเกะในสถานที่ระดับล่าง

โดยสรุปแล้ว แบบแผนการร้องเพลงคาราโอเกะกลุ่มที่3นี้สะท้อนการโต้ตอบระหว่างสื่อและวัฒนธรรมใน 2 ลักษณะ โดยบุคคลที่วิจัยเป็นบุคคลที่ใช้ชีวิตอยู่ใน 2 วัฒนธรรมทั้งวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เคยเติบโตมาและวัฒนธรรมเมืองหลวงที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะวัฒนธรรมแบบเดิมนั้นยังคงปรากฏให้เห็นโดยผ่านทางภาษาในการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เพลงลูกทุ่งที่มีเนื้อหาแบบเรียบง่ายซึ่งแสดงให้เห็นวัฒนธรรมเดิมที่ไม่มีการแข่งขัน สมาชิกในกลุ่มที่วิจัยครั้งนี้ได้นำเอาลักษณะดังกล่าวมาใช้โดยสร้างกรอบอ้างอิงขึ้นมาใหม่ และนำมาใช้ในลักษณะร่วมสมัยให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่ของเขาในปัจจุบัน โดยมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมแตกต่างออกไป ซึ่งทำให้เกิดลักษณะการใช้สื่อคาราโอเกะขึ้นเป็นรูปแบบเฉพาะของพวกเขาเอง

2. การสรุปผลข้อมูลเรื่องอัตลักษณ์ที่ปรากฏเด่นชัดจากการใช้สื่อคาราโอเกะ

ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีการแสดงออกและรักษาอัตลักษณ์ทางสังคมในด้านต่างๆโดยลักษณะอัตลักษณ์ที่ปรากฏเด่นชัดจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่

1. อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา
2. อัตลักษณ์ด้านชนชั้น และ ฐานะทางเศรษฐกิจ
3. อัตลักษณ์ด้านเพศ

อัตลักษณ์แต่ละด้านมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. อัตลักษณ์ด้านภูมิลำเนา

ในประเด็นนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการสร้างและอ้างคําลักษณะของความเป็นคนเมืองหลวงและคนต่างถิ่น ในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีความมากน้อยต่างกันไป โดยลักษณะดังกล่าวนี้จะเห็นได้ชัดในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ซึ่งสมาชิกในกลุ่มล้วนแล้วแต่มีภูมิลำเนาเดิมในต่างจังหวัด โดยเฉพาะในเรื่องของภาษา และการเกาะกลุ่มระหว่างชนชาวอีสาน ซึ่งในกลุ่มเองก็มีทั้ง ชาวหนองบัวลำภู และสกลนคร และคนภาคกลาง จังหวัดอื่นๆ เช่น กาญจนบุรี สุพรรณบุรีซึ่งไม่ได้เป็นคนทีพูดภาษาอีสานมาโดยกำเนิดแต่มีความเข้าใจในภาษานี้

ในกลุ่มตัวอย่างที่ 3 นี้พบว่า สมาชิกกลุ่มพยายามสร้างพื้นที่ รักษา และแสดงทางสังคมของพวกเขาขึ้นเพื่อให้เกิดการเกาะกลุ่มในคนที่มีสภาพเดียวกัน มีการให้ความช่วยเหลือกัน ทั้งการหางานให้ทำ การเรียไรเงิน รวมถึงการหางานพิเศษอื่นๆ เช่น แข่งรถ (เพื่อความอยู่รอด) ในขณะที่เดียวกันลักษณะของความเป็นคนเมือง ก็สามารถมองเห็นได้จาก 2 กลุ่มที่เหลือ ด้วยค่านิยมการกินอยู่ เพลงที่ใช้ล้วนแล้วแต่เป็นเพลงภาษาไทยกลาง ถิ่นฐานสถานที่คาราโอเกะก็เป็นในเมือง และหลีกเลี่ยง บางครั้งถึงกับขีดเส้นกัน ความเป็นคนเมืองด้วยการหลีกเลี่ยงไม่ปะปนกับคนต่างถิ่น ด้วยการเลือกสถานที่ และเลือกเพลง กลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 จะไม่เลือกเพลงลูกทุ่งเลย กลุ่ม 2 เมื่อเลือกใช้ห้องคาราโอเกะรวมทั้งแอนแอนสื่อคาราโอเกะแล้วมีคนอื่นเลือกเพลงลูกทุ่งหรือเพลงลำสมัย กลุ่มก็จะเอามาล้อเลียนกันเองในกลุ่มเป็นที่สนุกสนาน

การเป็นคนเมืองและการเป็นคนต่างจังหวัดนี้ ดูเหมือนสมาชิกของแต่ละกลุ่มจะตระหนักถึงอัตลักษณ์ข้อนี้ดี และพยายามที่จะไม่ล้ำเส้นเข้าไปในอาณาเขตของอีกฝ่าย ผู้ที่เป็นคนเมืองก็ไม่ข้องแวะกับสถานที่ๆ มีคนต่างถิ่นจำนวนมากใช้

2. อัตลักษณ์ด้านชนชั้น และ ฐานะทางเศรษฐกิจ

ลักษณะการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มที่วิจัยทั้ง 3 กลุ่มนี้แสดงให้เห็นลักษณะอัตลักษณ์ของความแตกต่างทางด้านสถานะทางชนชั้นและเศรษฐกิจอันแตกต่างออกไป ทั้งในระดับกลุ่มและระดับภายในกลุ่มเอง ซึ่งในระดับกลุ่มนั้นลักษณะของ 3 กลุ่มได้แสดงให้เห็นระดับของความแตกต่างทางสถานะทางเศรษฐกิจอย่างชัดเจนจากการเลือกใช้สถานคาราโอเกะที่มีลักษณะแตกต่างกันโดยที่แต่ละกลุ่มที่วิจัยต่างมีการเลือกใช้คาราโอเกะในรูปแบบที่เป็นการแสดงถึง

ชนชั้นของตน เช่น กลุ่มที่ 2 มีฐานะทางเศรษฐกิจดีและมีชนชั้นทางสังคมระดับสูง ได้รับการปลูกฝังจากผู้ปกครองไม่ให้ไปในสถานคาราโอเกะระดับล่าง ทำให้มีความรู้สึกไม่ดีต่อสถานบริการคาราโอเกะระดับล่าง และ มองว่าเป็นสถานที่อันตราย กลุ่มที่ 3 ซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับล่าง มีความพึงพอใจในรูปแบบสถานคาราโอเกะที่ตนใช้อยู่ โดยหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนสถานที่ไปยังสถานคาราโอเกะระดับอื่นๆ เนื่องจากรู้สึกไม่คุ้นเคย และ ไม่เป็นกันเองเท่า

อัตลักษณ์ทางชนชั้นและ เศรษฐกิจทางสังคม จึงเป็นประเด็นสำคัญที่พบในการวิจัยครั้งนี้ เพราะการใช้สื่อคาราโอเกะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มนั้นก็มาจากการอัตลักษณ์ในด้านนี้นั่นเอง

ในประเด็นต่อไปจะกล่าวถึงอัตลักษณ์ด้านเพศที่ปรากฏในการวิจัยครั้งนี้

3. อัตลักษณ์ด้านเพศ

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าอัตลักษณ์ด้านเพศนั้นมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะดังนี้

- ผู้ชายมักมีอิทธิพล และ ความน่าเชื่อถือในด้านการตัดสินใจมากกว่าเพศหญิง
ในกลุ่มที่มีทั้งสองเพศ

- ในการร้องเพลงกลุ่มตัวอย่างมักมีการเลือกร้องเพลงที่นักร้องมีเพศเดียวกับตนโดยเฉพาะใน เพศชาย

โดยสรุปแล้ว การใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ใน 3 ด้าน คือ (1) อัตลักษณ์ด้านภูมิปัญญา (2) อัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ และ (3) อัตลักษณ์ด้านเพศ

ในส่วนตัวต่อไปจะเป็นการอธิบายถึงความสัมพันธ์ในลักษณะต่างๆระหว่างอัตลักษณ์ที่ปรากฏทั้ง 3 ประการ และพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะ

3. การสรุปผลข้อมูลเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะและ อัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่พบในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะและอัตลักษณ์ของวัยรุ่น ซึ่งพิจารณาลักษณะดังกล่าวโดยอาศัยทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อความพึงพอใจ และ กรอบแนวคิดเรื่องการลู่เข้าเชิงสัญลักษณ์ร่วมกับแนวคิดเรื่องวัยรุ่น โดยจะพิจารณาเจาะลึกในประเด็นของการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อความพึงพอใจในด้านอัตลักษณ์ ในการเสนอข้อมูลส่วนที่ 1

ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์ และได้รับความพึงพอใจจากสื่อคาราโอเกะในด้านความบันเทิง ด้านการบูรณาการและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมากที่สุด ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีการสร้าง แสดง และต่อยอดอัตลักษณ์ของกลุ่มที่ตนสังกัดด้วยในอัตลักษณ์ด้านภูมิปัญญา อัตลักษณ์ด้านชนชั้นสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ด้านเพศผ่านพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

ในส่วนของอัตลักษณ์ที่พบในการวิจัย ผู้วิจัยพบว่าลักษณะอัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและ เศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด โดยปรากฏให้เห็นเด่นชัดจากพฤติกรรมการใช้ พฤติกรรมทางเลือกต่างๆที่กลุ่มตัวอย่างกระทำต่อกิจกรรมสื่อคาราโอเกะโดยอัตลักษณ์ทางชนชั้นมีความสำคัญต่อการเลือกใช้ลักษณะของคาราโอเกะให้มีความสอดคล้องกับตัวผู้ใช้ทั้ง 3 กลุ่ม

โดยที่กลุ่มวัยรุ่นกลุ่มที่ 3 ซึ่งมีอัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และ 2 จะมีการเลือกใช้สถานคาราโอเกะในระดับล่างที่สอดคล้องกับความเป็นตัวตนของเขา และ เลือกใช้เพลงที่ช่วยต่อยอด และ แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ด้านนี้ของพวกเขาได้อย่างดี ทั้งเพลงประเภทเพื่อชีวิต เพลงลูกทุ่ง ซึ่งมีเนื้อหาในการให้กำลังใจในการสู้ชีวิตต่อไป

ในขณะที่วัยรุ่น กลุ่ม 2 ได้ใช้กิจกรรมคาราโอเกะเพื่อแสดงสถานภาพทางสังคม และความร่ำรวย อีกทั้งแสดงความเป็นชนชั้นปัญญาชนด้วยการเลือกเพลงที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆในระดับชนชั้นเดียวกัน นอกจากนี้อัตลักษณ์ในประเด็นความเป็นคนเมืองหลวงและ คนต่างถิ่น ยังเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้ความแตกต่างระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะของ 3 กลุ่มเด่นชัดยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อคาราโอเกะกับลักษณะอัตลักษณ์ของวัยรุ่นนั้น คาราโอเกะมีความสำคัญในแง่ของการเป็นสื่อที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันเพื่อแสดงอัตลักษณ์ที่มีอยู่เดิมให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น ด้วยลักษณะของสื่อคาราโอเกะเองที่เอื้อให้ผู้ใช้ได้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในกลุ่ม ดังที่แนวคิดเรื่องการลู่เข้าเชิงสัญลักษณ์ได้กล่าวไว้ว่า การดำเนินชีวิตให้อยู่รอดของมนุษย์นั้นมีพื้นฐานเป็นการดำเนินชีวิตทางสังคม ซึ่งแต่ละบุคคลนั้นต้องกระทำการ ร่วมกับ รับการกระทำซึ่งกันและกันร่วมกับมนุษย์คนอื่นๆ ซึ่งมีจุดมุ่งหมาย โดยมีวิธีการที่แตกต่างกันในรายละเอียดหลายลักษณะ เช่น การร่วมคาราโอเกะของกลุ่มที่ 1 แสดงให้เห็นชัดว่า กิจกรรมคาราโอเกะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เอื้อให้เกิดการพบปะสังสรรค์กันในกลุ่ม

เท่านั้น เป็นการดำรงความเป็นกลุ่ม ค่านิยม ความรู้สึกพึงพอใจในรูปแบบเพลงและรูปแบบการใช้เวลาว่างแบบเดียวกันในกลุ่ม

โดยลักษณะร่วมดังกล่าวยังปรากฏชัดในลักษณะการเลือกสถานที่ของกลุ่ม 2 ซึ่งเป็นที่เข้าใจร่วมกันในกลุ่มว่าจะใช้สถานที่ที่สอดคล้องกับลักษณะอัตลักษณ์ของกลุ่มตน และไม่ใช้สถานที่ที่มีระดับต่ำกว่า ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้อัตลักษณ์ที่ปรากฏจากการใช้สื่อคาราโอเกะเด่นชัดยิ่งขึ้นในประเด็นของอัตลักษณ์ทางชนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งส่งผลให้ลักษณะพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มที่วิจัยทั้ง 3 กลุ่มมีความแตกต่างกันเนื่องจากแต่ละกลุ่มมีกรอบความคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์กลุ่มตนแตกต่างกัน โดยที่แต่ละกลุ่มมีความพึงพอใจกับลักษณะอัตลักษณ์ที่ตนมีอยู่ และการใช้สื่อคาราโอเกะของตน ไม่คิดที่จะใช้คาราโอเกะในระดับที่มีความแตกต่างกับอัตลักษณ์ทางชนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมที่ตนยึดถืออยู่

นอกจากข้อมูลต่างๆที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยพบว่าสื่อคาราโอเกะยังมีลักษณะที่น่าสนใจในด้านต่างๆซึ่งจะมีประโยชน์สำหรับใช้ในการวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องสื่อคาราโอเกะครั้งต่อไป ลักษณะดังกล่าวคือ

ส่วนที่ 4. ลักษณะของสื่อคาราโอเกะในประเด็นอื่นๆที่น่าสนใจ

นอกเหนือไปจากการวิจัยพฤติกรรมและอัตลักษณ์จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า สื่อคาราโอเกะนั้นมีลักษณะที่น่าสนใจ 2 ประการ คือ

- 4.1 ลักษณะการใช้สื่อร่วมกันของคาราโอเกะ
- 4.2 ลักษณะของคาราโอเกะที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่อ่านออกเขียนได้

4.1 ลักษณะการใช้สื่อร่วมกันของคาราโอเกะ

สมาชิกส่วนใหญ่จากการวิจัยในครั้งนี้ไม่เคยมีประสบการณ์การใช้คาราโอเกะหรือการร้องเพลงในที่สาธารณะมาก่อนการใช้คาราโอเกะร่วมกับกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ในปัจจุบันนี้ แต่กลับยอมรับเอาคาราโอเกะเป็นกิจกรรมที่กระทำในกลุ่มร่วมกันได้ การกระทำดังกล่าวนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิกแต่ละคนที่มีต่อบุคคลอื่นๆ ในลักษณะดังนี้

คาราโอเกะได้ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ได้ทำความรู้จักกันและกันมากขึ้นโดยผ่านเนื้อหาของเพลงต่างๆ และกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ได้ถือเอาการร้องเพลงคาราโอเกะก่อนการแข่งขันแข่งเป็นการกระทำร่วมของกลุ่มเพื่อเป็นการปลุกใจให้เกิดความรู้สึกรักเพื่อนพ้อง เช่นเดียวกับการร้องเพลงเชียร์ การแสดงออกที่มีท่าทางตลกขบขันทำให้สมาชิกในกลุ่มที่ 1 เกิดความสนุกสนานและทำให้นึกถึงวันเก่าๆในสมัยที่ยังเรียนร่วมกันอยู่

สิ่งสำคัญที่ต้องการชี้ให้เห็นคือ ลักษณะที่เอื้ออำนวยให้มีการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของกลุ่มผู้ใช้คาราโอเกะ จากลักษณะการใช้ของ 3 กลุ่ม สามารถกล่าวได้ว่าคาราโอเกะมีส่วนช่วยอย่างมากในการรวมเอาการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมออกมาจากเดิมที่เคยอยู่ในที่ส่วนตัวของแต่ละคน และ นำเข้ามาสู่การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในที่สาธารณะซึ่งเปิดกว้างให้แสดงออกได้เต็มที่ ทำให้สมาชิกในกลุ่มได้พูดคุย และแลกเปลี่ยนความรู้ นินทากันในขณะที่ยังถือสิ่งอื่นๆกลับทำให้ลักษณะการใช้ร่วมกันในที่สาธารณะนั้นถูกดึงกลับมาให้อยู่ภายในที่จำกัด เช่น การชมภาพยนตร์ การดูโทรทัศน์ การพูดโทรศัพท์

อย่างไรก็ตามจากลักษณะที่กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มได้แสดงออกมาพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอันเกิดขึ้นในบริเวณสาธารณะและกึ่งสาธารณะ หลายๆบริเวณในการใช้สื่อคาราโอเกะ จึงกล่าวได้ว่าจากลักษณะที่ต้องใช้ร่วมกันของคาราโอเกะนั้นทำให้ผู้ใช้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจนเกิดเป็นความรู้สึกเป็นกลุ่มเป็นก้อนกันมากยิ่งขึ้น

4.2 ลักษณะของคาราโอเกะที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่อ่านออกเขียนได้

ประเด็นเพิ่มเติมที่พบว่าน่าสนใจในการวิจัยครั้งนี้คือ ลักษณะความสำคัญในเรื่องการมีความรู้ และการอ่านออกเขียนได้ของผู้ใช้คาราโอเกะนั้นมีความสำคัญในการใช้สื่อชนิดนี้ จากโดยทั่วไปที่ลักษณะการถ่ายทอดเพลงไปสู่ผู้รับสารนั้นมักใช้ทักษะด้านการฟังเป็นสำคัญ และลักษณะสื่ออิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ที่ผู้ใช้ หรือ ผู้บริโภคทำหน้าที่แค่ดู เช่น รายการโทรทัศน์ การชมภาพยนตร์ และ การฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การฟังเทปเพลง การฟังรายการวิทยุ โดยทั่วไปแล้วผู้ใช้ไม่ต้องอาศัยทักษะการอ่านเท่าไรนัก

แต่ทักษะการอ่านเป็นส่วนหนึ่งในการใช้สื่อคาราโอเกะซึ่งอาจมีข้อโต้แย้งว่าเมื่อใช้คาราโอเกะนั้นผู้ใช้อาจจะดูภาพจากมิวสิควิดีโอ หรือ ฟังเพลงจากทำนองเพลงได้ แต่สำหรับผู้ใช้ที่จำเนื้อร้องไม่ได้ทั้งหมด การอ่านเนื้อร้องข้างใต้ที่มีให้ประกอบนั้นมีความสำคัญในการใช้สื่อ

คาราโอเกะให้มีความราบรื่น และ ประสบความสำเร็จในการร้องได้มากยิ่งขึ้น จากการวิจัย ผู้ใช้คาราโอเกะส่วนใหญ่จำเป็นต้องอ่านเนื้อเพลงควบคู่กับการร้องเพลงด้วย โดยที่มีส่วนน้อยที่มีความสามารถและมีความคุ้นเคยกับการร้องเพลงนั้นๆมาก่อน เช่น ธนกฤติ และ หนูมในกลุ่มที่ 3 ไม่จำเป็นต้องอาศัยการอ่านตัวหนังสือประกอบก็ร้องเพลงได้ นอกจากนี้ยังมีบุคคลอีกประเภทหนึ่งคือ ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออก หรือ อ่านได้ช้า เช่น สมชายจากกลุ่ม 3 ทำให้เขาไม่สามารถใช้ประโยชน์จากคาราโอเกะได้เต็มที่ ทำให้มีการร้องผิด ร้องถูก ไม่ตรงตามเนื้อเพลง และ จังหวะเพลงอยู่บ่อยครั้ง และ เป็นการจำกัดเพลงที่เขาจะเลือกอีกด้วยทำให้เขาไม่สามารถเลือกเพลงได้หลากหลายเท่าผู้ใช้คาราโอเกะคนอื่นๆ

ดังที่กล่าวไปแล้วว่าบุคคลที่มีกรอบอ้างอิงที่แตกต่างกันนั้นจะมีปฏิกิริยาต่อคาราโอเกะในฐานะที่เป็นรูปแบบหนึ่งของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแตกต่างกัน ลักษณะที่แตกต่างของคนในสังคมแต่ละบุคคลทำให้วิธีที่เขากระทำต่อกันในการใช้สื่อคาราโอเกะก็แตกต่างกันด้วย จึงเป็นที่น่าสนใจในการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ของกลุ่มวัยรุ่นผู้ใช้ และ พฤติกรรมคาราโอเกะ ขณะเดียวกันการใช้คาราโอเกะยังนำความสนใจไปสู่ประเด็นอื่นในฐานะที่คาราโอเกะเป็นสื่อที่ผนวกเอาเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งประกอบเอา คอมพิวเตอร์ โทรแทคส์ เพลง และ เทเลเท็กซ์เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับสื่อใหม่ๆประเภทอื่น เช่น อีเมล ซึ่งพบว่าในปัจจุบันนั้นสื่อรูปแบบใหม่โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์จำกัดให้ผู้อ่านออกเขียนได้เป็นผู้ใช้นั้น ทำให้สามารถไปถึงลักษณะสำคัญของผู้ใช้ คือเป็นการชี้ให้เห็นเด่นชัดว่าสถานะทางเศรษฐกิจและชนชั้นทางสังคมของผู้ใช้สื่อ เป็นตัวตัดสินความเป็นไปได้ที่จะใช้สื่อและการเข้าถึงสื่อประเภทใหม่นี้

โดยสรุป พฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะในขั้นตอนต่างๆของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าเป็นไปเพื่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในด้านความบันเทิงที่ได้จากการร้องเพลงการกินดื่ม ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการบูรณาการคือการได้พบปะสังสรรค์พูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงและใช้ประโยชน์ในด้านอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและอัตลักษณ์กลุ่มด้วยการแสดงออกการตอกย้ำและการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ที่มีอยู่เดิมของตนให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของกลุ่มโดยผ่านการใช้สื่อคาราโอเกะในขั้นตอนต่างๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างจะได้รับ ความพึงพอใจจากการใช้สื่อคาราโอเกะกับกลุ่มที่มีอัตลักษณ์แบบเดียวกับตนเช่นเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองหลวงเช่นกัน มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับเดียวกันด้วยลักษณะดังกล่าวจะทำให้กิจกรรมคาราโอเกะของกลุ่มตัวอย่างดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ในขณะที่การใช้

ประโยชน์จากสื่อคาราโอเกะในด้านข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นลักษณะที่ได้ทางอ้อมจากผู้ใช้สื่อด้วยกันเองมากกว่าได้รับจากสื่อเองโดยตรง

นอกจากนี้จากการวิจัย พบว่า อັตลักษณ์ทางด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ อັตลักษณ์ทางด้านภูมิลาเนา และ อັตลักษณ์ด้านเพศ มีความสัมพันธ์ในการใช้สื่อคาราโอเกะอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างจะมีการตระหนักถึงอັตลักษณ์ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ ด้านภูมิลาเนา ด้านเพศของตนและกลุ่มที่ตนสังกัดอยู่แล้ว โดยจะมีการเลือกสถานบริการคาราโอเกะและ รูปแบบการใช้สื่อคาราโอเกะให้มีความสอดคล้องกับลักษณะการมองตัวตนของตนเอง และ กลุ่มของตน นั่นคือแนวทางที่ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจอธิบายว่า “สื่อั้นมีความหมายในระดับหนึ่ง ผู้รับสารมีสิทธิในการเลือกรับ และ ปรับเปลี่ยน การรับสื่อั้นๆให้มีความเหมาะสม และ สอดคล้องกับความต้องการของตนได้”

ท้ายที่สุดนี้ จากการวิจัยถึงสื่อคาราโอเกะทำให้ผู้วิจัยได้ทำความรู้จักกับลักษณะของสื่อที่มีความน่าสนใจ คือ สื่อคาราโอเกะนั้นเป็นสื่อที่เอื้อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของผู้ใช้ และสื่อคาราโอเกะเป็นสื่อที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้มีความรู้ และ มีทักษะด้านการอ่านเขียน

ในส่วนต่อไปนี้จะกล่าวถึงข้อจำกัดทางการวิจัยที่พบในการวิจัยครั้งนี้

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีข้อจำกัดหลายประการ คือ

1. การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมืออันดีจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างบางท่านไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรเช่น ไม่ให้สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริงโดยเฉพาะเมื่อได้มีการตรวจเช็คกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน
2. ลักษณะของกิจกรรมคาราโอเกะเป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องยาวนาน จำเป็นต้องใช้การสังเกตตลอดขั้นตอน ซึ่งตั้งแต่ช่วงกลางของกิจกรรมจนถึงสิ้นสุดกิจกรรมจำนวนข้อมูลที่ได้จะไม่ละเอียดเท่าตอนต้นของการเก็บข้อมูล เนื่องจากเมื่อกลุ่มตัวอย่างเริ่มมีความคุ้นเคยกับสถานที่

และมีการตีความทำให้พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างมีความเปลี่ยนแปลงและมีรายละเอียดมากขึ้นอีกทั้งในแต่ละครั้งที่เก็บข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมาก ประกอบกับสถานที่ที่มีเสียงดังไม่ได้ยินหัวข้อในการสนทนา โดยเฉพาะในบางคนที่นั่งห่างไกลจากผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลได้มากเท่าที่ต้องการซึ่งผู้วิจัยพยายามแก้ไขด้วยการเก็บข้อมูลจากการสังเกตมากครั้ง

3. สื่อคาราโอเกะเป็นสื่อที่ไม่มีผู้วิจัยมากนัก โดยเฉพาะในประเทศไทย จึงทำให้เป็นการยากที่จะหาข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการอ้างอิงสำหรับการวิจัยเรื่องนี้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไปไว้ดังนี้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มวัยรุ่นอายุ 18-25 ปี ซึ่งจัดเป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายเพียงกลุ่มเดียว ดังนั้นน่าจะได้มีการขยายขอบเขตการวิจัยไปยังกลุ่มผู้รับสารกลุ่มอื่นๆอีก เป็นต้นว่า ผู้ใหญ่ ทั้งที่เป็นกลุ่มผู้ทำงานในวัยกลางคน และ กลุ่มผู้เกษียณแล้ว เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะในขอบเขตที่กว้างยิ่งขึ้น
2. ในการวิจัยเรื่องอัตลักษณ์ของวัยรุ่นในครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอแนะนำให้ วิจัยจากสื่อชนิดอื่นๆเช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่เป็นสื่อใหม่ และ ยังไม่มีผู้วิจัยมากนัก
3. สำหรับวิธีการเก็บข้อมูลจากสื่อคาราโอเกะผู้วิจัยเสนอว่า ควรมีการพิจารณาขนาด และ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยต้องคำนึงถึงสภาพการณ์ของสถานที่ และระยะเวลาในการเก็บข้อมูลด้วย ผู้วิจัยเสนอให้มีการจำกัดกลุ่มตัวอย่างเฉพาะบุคคลที่มีความสำคัญเท่านั้น และควรวิจัยกลุ่มคาราโอเกะที่มีขนาดของกลุ่มไม่ใหญ่เกินไป ประมาณกลุ่มละ 3-4 คน น่าจะเพียงพอแล้ว

โดยสรุป ในบทที่ 6 นี้ เป็นการสรุปสิ่งที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยสรุปผลข้อมูล 4 ส่วน คือ สรุปผลข้อมูลด้านพฤติกรรมสื่อคาราโอเกะสรุปผลข้อมูลด้านอัตลักษณ์ และ ลักษณะของกลุ่ม สรุปผลข้อมูลด้านความสัมพันธ์ระหว่างสื่อคาราโอเกะและอัตลักษณ์ของวัยรุ่น อันเป็นประเด็นสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงสรุปผลข้อมูลด้านลักษณะคาราโอเกะอื่นๆที่น่าสนใจจากการวิจัยครั้งนี้